

Αΐολος

3η ΟΜΑΔ ΑΘΗΝΩΝ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΕΝΩΣΗ ΠΑΛΑΙΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Αρ. 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1999

Αγαπητοί Τριτομαδίτες/Τριτομαδίτισσες,

Με μεγάλη χαρά παρατηρούμε την ολοένα αυξανόμενη ανταπόκριση στα τεύχη του 'Αιόλου'. Είναι πραγματικά πολύ όμορφο να μοιραζόμαστε μέσα από αυτό το εφημερίδακι τις αναμνήσεις μας, που, κατά βάση, είναι τόσο οικείες σε όλους μας, σε όποια γενιά κι αν ανήκουμε, όπου κι αν πήγαμε κατασκίνωση, όποιον Αρχηγό κι αν είχαμε... Μην διστάσετε να στείλετε και μερικές από τις δικές σας. Τις περιμένουμε!

1ο ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ 1999

ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ
την **Δευτέρα 8 Φεβρουαρίου** στις **19.30** στη Λέσχη,
Παλιγγενεοσίας 45 & Νικοτσάρα στο Λυκαβηττό.
Θα μαζευτούμε μετά από πολλούς μήνες για να
θυμηθούμε τα παλιά και να συζητήσουμε διάφορα
τριτομαδίτικα θέματα. Μετά το Συμβούλιο, θα
ακολουθήσει "πορεία" προς κοντινή ταβέρνα.
Καραβάνες δεν είναι απαραίτητες.

ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

Από τον Σεπτέμβριο '98 άλλαξαν οι Αρχηγοί των τριών τμημάτων του Συστήματος. Έτσι, Αρχηγός Ομάδας είναι η **Αλκμήνη Καρακώστα**, Αρχηγεύων στην Αγέλη ο **Δημήτρης Τσέγκας** και Αρχηγός Κοινότητας ο **Νίκος Χαιρετάκης**. Έφορος Κλάδου Λυκοπούλων της Τοπικής Εφορείας Λυκαβηττού έγινε ο **Μάκης Σωτηριάδης**, Ακέλας '88-'92, ενώ Τοπικός Έφορος παραμένει ο **Μάριος Φωτεινόπουλος** και Αρχηγός Συστήματος ο **Κωνσταντίνος Δικαιούλιας**.

Ας δούμε όμως τι έκαναν τα λυκόπουλα, οι πρόσκοποι και οι ανιχνευτές το καλοκαίρι, αφού ο τελευταίος 'Αίολος' κυκλοφόρησε πριν την Ερμιόνη '98 και το ναυτοπροσκοπικό jamboree που έγινε στη Φινλανδία, στο οποίο έλαβαν μέρος αρκετοί τριτομαδίτες.

ΕΡΜΙΟΝΗ '98 - ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΟΜΑΔΑΣ

Όπως κάθε καλοκαίρι, έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκε η 15ήμερη κατασκίνωση της Ομάδας στο Μπίσιτ Ερμιόνης, στην οποία συμμετείχαν 25 Πρόσκοποι. Το κεντρικό θέμα ήταν πρωτότυπο: ξεφεύγοντας από άθλους και αγοραπωλησίες με χρυσά και αργυρά νομίσματα, κεντρίζοντας το ενδιαφέρον των παιδιών.

Κάθε ενωμοτία ήταν ένας επιστήμονας της αρχαιότητας (Ευκλείδης, Αρχιμήδης, Θαλής, Πυθαγόρας) και προσπαθούσε να συλλέξει στοιχεία (αριθμούς) μέσα από μια περιήγηση στις διάφορες εποχές του χρόνου, για να μπορέσει να λύσει μια συνάρτηση που θα έδινε τις συντεταγμένες για την εκκίνηση του τελικού παιχνιδιού. Μέσα από αυτό το πέρασμα στις διάφορες εποχές, υπήρξαν πολλά παιχνίδια και μάχες για τα παιδιά, όπου επιστρατεύτηκε ακόμα και ο 'Μάρκος' (η δεκάκωπη βάρκα μας) για την απόβαση των κατακτητών στη "Μπανιέρα".

Βέβαια, δεν υψίσταται Ερμιόνη χωρίς την καθιερωμένη τριτομαδίτικη Πυρά, που έγινε και φέτος μέσα σε ζεστή και 'οικογενειακή' ατμόσφαιρα. Την Κυριακή, πριν από το μεγάλο πέταλο, διαδραματίστηκαν και οι ένδοξοι "Ιερωνυμικοί αγώνες", τους οποίους παρακολούθησαν με αμείωτο ενδιαφέρον γονείς και φίλοι. Μάλιστα πήραν μέρος και μερικοί παλαιοί τριτομαδίτες χωρίς όμως να πετύχουν τίποτα το αξιόλογο...

Νίκος Ανδρεάδης, Υ/Ο

ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΕΝΩΣΕΩΣ ΠΑΛΑΙΩΝ ΤΡΙΤΟΜΑΔΙΤΩΝ:

Πρόεδρος: Αλέκος Φωτίλας
Αντιπρόεδρος: Τζέραλντ Τέρνερ
Γραμματέας: Μάκης Σωτηριάδης
Ταμίας: Βασίλης Δικαιούλιας

Ηούς 9, 166 75 Γλυφάδα, τηλ.: 8943038
Λεωφ. Δημοκρατίας 51, 145 65 Διόνυσος, τηλ.: 6210120
Βαλοαμώνας 10-12, 114 71 Αθήνα, τηλ.: 6458769
Δεινοκράτους 61, 106 76 Αθήνα, τηλ.: 7242965

Για πληροφορίες: Στέφος Αλευράς (Υπεύθ. Αρχείων)

Πέλλης 6, 145 61 Κηφισιά, τηλ.: 8018027

ΕΡΜΙΟΝΗ '98 - ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΕΛΗΣ

Η Κυριακή 12 Ιουλίου ξημέρωσε και τα 23 λυκόπουλα άρχισαν να καταφθάνουν φορτωμένα στη Λέσχη. Το πούλμαν φορτώθηκε και το ταξίδι με τελικό προορισμό την Ερμιόνη άρχισε. Δεν πέρασαν πάνω από 3 ώρες και είμαστε εκεί. Όλα ήταν όπως τα είχαμε αφήσει ένα χρόνο πριν, με τα αγριόχορτα που είχαν φυτρώσει στα δρομάκια να μας υπενθυμίζουν το τσουγκράνισμα που θα ακολουθούσε τις επόμενες μέρες. Τα λυκόπουλα προσαρμόστηκαν γρήγορα στο χώρο και έτσι η κατασκήνωση της αγέλης '98 άρχισε να μπαίνει σε κανονικούς ρυθμούς.

Το θέμα του παιχνιδιού είχε να κάνει με την ανακάλυψη της Αμερικής από τον Χριστόφορο Κολόμβο. Η κάθε εξάδα, λοιπόν, αποτελούσε μια κατακτητική δύναμη της εποχής (Ισπανοί, Άγγλοι, Ολλανδοί και Πορτογάλοι) και, υπακούοντας τις διαταγές του βασιλιά τους, ξεκίνησαν το μεγάλο τους ταξίδι με σκοπό να αποδείξουν ότι η γη είναι στρογγυλή. Αντί όμως για τις Ινδίες, βρήκαν κάτι άλλο στο δρόμο τους, κάτι πολύ μεγαλύτερο. Αμέσως μετά την αποβίβαση στη νέα γη, έκαναν την εμφάνισή τους κάποιοι φιλειρηνικοί ιθαγενείς, οι οποίοι πρόσφεραν στους μικρούς μας φίλους τροφή και στέγη στον καταυλισμό τους. Κάπου εκεί το παιχνίδι άρχισε να μπαίνει στο κεντρικό στάδιο. Μέσα από μια σειρά παιχνιδιών/δοκιμασιών που διήρκεσαν αρκετές ημέρες, η κάθε εξάδα μάζευε τίτλους ιδιοκτησίας της νέας αυτής γης... του Μπίστι! Γρίφοι, μονομαχίες, αγώνες και άλλες πολλές δοκιμασίες έδιναν την ευκαιρία στα λυκόπουλα να συλλέξουν τους τίτλους ιδιοκτησίας περιοχών του Μπίστι. Χαρακτηριστικές ήταν οι μάχες με τους ανθρωποφάγους ιθαγενείς και οι εξερευνησίες σε μακρινές περιοχές. Περνώντας ο καιρός, η ανεξαρτησία των ηρώων μας από το βασιλιά τους, που είχε γίνει πολύ απαιτητικός και αυταρχικός, ήταν αναγκαία. Τα λυκόπουλα κατάφεραν να νικήσουν και τους μισθοφόρους του βασιλιά που έφτασαν για να τιμωρήσουν την ανυπακοή τους και έτσι ανακήρυξαν την ανεξαρτησία τους. Ο τελικός γρίφος του παιχνιδιού απαιτούσε από τα λυκόπουλα να ενεργήσουν συλλογικά, και να ενώσουν όλους τους τίτλους ιδιοκτησίας που είχαν μαζέψει κατά τη διάρκεια της κατασκήνωσης. Με τον τρόπο αυτό θα αποκρυπτογραφούσαν το μήνυμα που τους έλεγε ότι το Μπίστι τους ανήκει... Η οβελτάδα και η πονηριά τους ήταν εμφανείς... τα κατάφεραν!!!

Το πολυπληθές αρχηγείο έκανε ό,τι ήταν δυνατό για να περάσουμε όλοι καλά και να μείνει αυτή η κατασκήνωση, μαζί με τις άλλες, για πάντα χαραγμένη στη μνήμη μας. Από τις καταπληκτικές στολές του παιχνιδιού που δημιούργησε η αρχηγός μας Μελίνα Παπαμανώλη (είχαν κάτι από Armani), μέχρι τις μαγειρικές ικανότητες του Γιώργου Τέρνερ, όλα ήταν όπως έπρεπε να είναι.

Η κατασκήνωση συνολικά στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία και όλοι μας φύγαμε ικανοποιημένοι ανανεώνοντας το ραντεβού μας με το Μπίστι για τον Ιούλιο του

1999, για την τελευταία κατασκήνωση του αιώνα! Θά 'μαστε όλοι εκεί!

Ευτύχης Μπλέτσας Υ/Α

[Για μια πιο πλήρη εικόνα της κατασκήνωσης επισκεφθείτε τη Λέσχη και ρίξτε μια ματιά στο άλμπουμ με τις φωτογραφίες που βρίσκεται εκεί. Δεν θα το μετανώσετε!!!]

ΣΑΤΑΗΑΝΚΑ '98 - ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΙΚΟ JAMBOREE ΣΤΗ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ

Τον Αύγουστο η 3η εκπροσωπήθηκε από μία Αποστολή 16 ατόμων στην Φινλανδική κατασκήνωση Satahanka '98 [σημειώνουμε ότι στην ίδια κατασκήνωση είχαν λάβει μέρος 26 τριτοομαδίτες, μέλη Ελληνικής Αποστολής 31 ατόμων, 11 χρόνια πριν, δηλαδή στη Satahanka '87]. Αναχωρήσαμε Παρασκευή 31 Ιουλίου από το Ανατολικό αεροδρόμιο. Μετά από πολλές ώρες πτήσης και έχοντας αλλάξει 2 αεροπλάνα, φτάσαμε στο Marienham, απ' όπου θα πηγαίναμε στην κατασκήνωση. Με μεγάλη μας έκπληξη, ανακαλύψαμε ότι δεν υπήρχε κανείς να μας υποδεχτεί. Έτσι, πήραμε δύο ταξί και, μετά από ένα τέταρτο περίπου, φτάσαμε στην κατασκήνωση. Χωριστήκαμε σε δύο υποκατασκηνώσεις. Το φαί έδειξε τις αρετές του από την πρώτη κιόλας μέρα που όλοι την βγάλαμε με κάτι ψωμάκια και κριτσίνια. Η τελετή έναρξης ήταν πολύ διαφωτιστική για τα μέλη της Αποστολής που μιλούσαν Φινλανδικά και Σουηδικά, από κει και πέρα οι υπολοιποί δεν καταλάβαμε τίποτα εκτός από το γεγονός ότι: “όρτσα το ψάρι κλ..νει!!!”.

Η οργάνωση ήταν εξαίσια, η εφημερίδα της κατασκήνωσης διαφωτιστικότερη και η επικοινωνία άριστη... για τους Φινλανδούς. Τις επόμενες μέρες γνωριστήκαμε με διάφορα παιδιά από άλλες χώρες και κάναμε και μερικές αξιοσημείωτες δραστηριότητες. Κάναμε μαθήματα πυρόσβεσης, διάσωσης, κολυμπήσαμε σε παγωμένα νερά, κάναμε ιστιοπλοΐα με τον μεθυσμένο καπετάνιο κύριο Αγγελο Παρασκευαΐδη, αφού τα ζιγκ-ζαγκ δεν έλειπαν από το ρεπερτόριό του, και πήγαμε πορεία μέσα στα Φινλανδικά δάση. Σημαντική εκδήλωση ήταν και οι αγώνες στους οποίους η 3η κατέβασε μια ομάδα στον τελικό, όμως με κάποιο “μαγείρεμα” κατάφεραν οι Φινλανδοί να κερδίσουν. Κατά τα άλλα, οι βροχές ήταν γεγονός, το πρωινό ξύπνημα θύμιζε γερμανική κατοχή. Την πρώτη μέρα πεταχτήκαμε πάνω, την δεύτερη μας ταρακούνησε λίγο και την τρίτη ούτε που μας ένοιαζε πλέον. Πού οι καλές εποχές που ξυπνούσαμε με τα καζάνια στα αυτιά μας!!!! Την τελευταία νύχτα, δυο επίτιμες λαλούδες είχαν εντοπίσει τη σκηνή των οδηγών (από την Καβάλλλλλλλλλα), και με εξαιρετικό συγχρονισμό και αποφασιστικότητα ρίξαν δυο σκηνές. Περιγραφές από την πλευρά των εχθρών λέγανε σε αποκόμματα: “άσε ρε, ήρθαν καμιά ντουζίνα (2 τον αριθμό) Φινλανδοί, με τσεκούρια (!!!!!) και μας

κόψανε τους εντατήρες (αν είχαν ψάξει, θα είχαν διαπιστώσει ότι μόνο τα πασαλάκια είχαν βγει) και προσπαθήσαμε να ξαναστήσουμε την σκηνή (ναι, καλά!), αλλά μας την έριξε ο αέρας(!!!). Αναχωρήσαμε την άλλη μέρα με κλάματα και στεναγμούς, που όμως διορθώθηκαν όταν ανακαλύψαμε ότι το πλοίο μας ήταν “η νύχτα με τη μέρα” με την γνωστή και μη εξαιρετέα “Ευτυχία” (ή “Άγιος Γεώργιος” καμιά χρονιά). Οι σάουνες και τα τζακούζι δίνανε και παίρνανε, καθώς και τα καζίνο που ήταν μια καθημερινότητα στα πλοία της γραμμής για τους Φινλανδούς.

Την δεύτερη εβδομάδα την περάσαμε στην πρωτεύουσα της Φινλανδίας, το Ελσίνκι (the city that *always* sleeps). Επισκεφθήκαμε τα αξιοθέατα, όπως το λούνα παρκ και το εμπορικό κέντρο. Κοιμηθήκαμε σε μια λέσχη Ομάδας της Φινλανδίας (τους ευχαριστούμε πάρα πολύ) και την Τετάρτη οργανώσαμε ένα μπάρμπεκιου. Εκεί εκτός από το πλούσιο φαί, ασχοληθήκαμε με διάφορα παιχνίδια, όταν ήρθε όμως η ώρα για την πατροπαράδοτη μακριά γαϊδούρα, τότε τα πράγματα κολλήσανε.... Παραπάνω βίαιο και άγριο το παιχνίδι για τα παιδιά! Αναχωρήσαμε την Παρασκευή 14 Αυγούστου από το Helsinki και μετά από αρκετές ώρες φτάσαμε καταταλαιπωρημένοι στην Αθήνα.

Κωνσταντίνος Κρατήρας, Ανιχνευτής

Μέλη Ελληνικής Αποστολής:

Α/Ο Αλέξης Παναγιωτόπουλος
Υ/Ο Κωνσταντίνος Παπαδημητρίου
Υ/Α Γιάννης Παπαδημητρίου
Υ/Α Άγγελος Παρασκευαΐδης

Ανιχνευτές:

Χριστίνα Βλάχου
Δανάη Καρακώστα
Κωνσταντίνος Κρατήρας
Πάρης Κυριακόπουλος

Πρόσκοποι:

Γιώργος Βουτέρης
Ανδρέας Μπτράκος
Γιώργος Μπτράκος
Βίβιαν Μπερτοσκά
Φίλιππος Παπαδημητρίου
Γιώργος Πολέμης
Γιώργος Στράτος
Εύα Τσαϊρίδης

[Αντιπροσωπευτικές φωτογραφίες με ...πολύ ταιριαστές λεζάντες υπάρχουν στην ιστοσελίδα της 3ης Ο.Α.Ν.: <<http://senanet.com/3oan>>]

Η 3η αποχαιρέτησε στις αρχές της χρονιάς τον **Αλέκο Χαρτ-Σούτζο**, Ακέλα μετά τον Πόλεμο και Αρχηγό Συστήματος. Διπλωματικός αρχικά, αργότερα ασχολήθηκε με ιδιωτικές επιχειρήσεις, με το Ιστορικό Αρχείο του Μουσείου Μπενάκη –ήταν μέλος του Συμβουλίου Φίλων του Μουσείου– και με το Φάρο Τυφλών. Αφιέρωνε αρκετό χρόνο στο ωραίο κτήμα του στο Σούνιο, όπου το 1937 είχε κατασκηνώσει η Ομάδα μας μαζί με μια ενωμοτία της αδελφής Ομάδας Ναυτοπροσκόπων Αλεξανδρείας Αιγύπτου. Μετά τον Πόλεμο, η Ομάδα κατασκηνώσε εκεί πολλές χρονιές πριν ξαναρχίσει τις κατασκηνώσεις στην Ισθμία.

Άλλη μεγάλη απώλεια για την οικογένεια της 3ης ήταν ο χαμός του **Πάρη Πέρρα**, Υπαρχηγού Ομάδος επί Αρχηγίας Δημ. Μάγκου. Είχε σπουδάσει Ναυπηγός στο Αμβούργο και ήταν Τακτικός Καθηγητής της Έδρας Ναυπηγικής της Σχολής Ναυπηγών-Μηχανικών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου.

Θερμότατα συλλυπητήρια στις οικογένειές τους.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΛΕΖΑΝΤΑΣ

Στο προηγούμενο τεύχος του ‘Αίολου’ είχαμε δημοσιεύσει μία φωτογραφία, της οποίας τη λεζάντα μας διόρθωσε ο κ. Μάρκος Δραγούμης. Ξαναδημοσιεύουμε, λοιπόν, τη φωτογραφία με τη σωστή λεζάντα και ευχαριστούμε τον κ. Δραγούμη για τη διόρθωση, η οποία θα περαστεί και στο αρχείο.

Υ/Α Άγις Αλευράς, Α/Α Αλέκος Χαρτ-Σούτζος, με το “Τοτέμ” Μάρκος Δραγούμης. Ο ψηλός με τα γυαλιά: Φίλιππος Λυκουρέζος. 1949(;)

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 3ης Ο.Α.Ν. ΣΤΗΝ ΙΣΘΜΙΑ, 1952

(ημερολογιακές σημειώσεις του ενωμοτάρχη Δελφίνων Μάρκου Φ. Δραγούμη)

Τετάρτη 9/7 Μπαουλάρισα αντικείμενα δια κατασκίνωσιν.

Πέμπτη 10/7 Από νεώσοικο [στο Φάληρο κοντά στον Άγιο Γεώργιο Ξηροταγάρου] εφύγαμε εις τας 8:00 [π.μ.] δια Ισθμίαν. Πρωτίστως εις Πειραιάν όπου ελάβομεν Sentosa Παπαστράτου. Άφιξις 2:00 μ.μ. Εγκατάστασις. [Η Sentosa ήταν το κότερο που προσέφερε ο Παπαστράτος για να διεκπεραιωθούμε στον Ισθμό. Στην Ομάδα ήταν πρόσκοπος ο εγγονός του, Στάκης Δημητριάδης].

Παρασκευή 11/7 Εμαγείρευσα μακαρόνια καλά. Κατεκουράσθην.

Σκηνές κάτω από τα πεύκα στο Νεώριο, Πόρος 1950

Σάββατο 12/7 Εβούλιαξε κότερον. Ήρθε Αλευράς.

Κυριακή 13/7 Επεισόδιον Παναγιωτοπούλου-Καρτάλη [Αριστείδης Καρτάλης] περί elle [δεν θυμάμαι τίποτε].

Δευτέρα 14/7 Φασόλια γιαχνί λαμπρά. Τρελλός!! [Μας φόβισε κάποιος ότι περιφέρεται γύρω από την κατασκίνωση ένας τρελός].

Τρίτη 15/7 Έπιασε φωτιά. Αρρώστησε [Δημήτρης] Κιρκής και έφυγε.

Τετάρτη 16/7 Νίλα τρομερή εις Σημαντήρα (λαμπάκι).

Κραυγή ενωμοτίας Δελφίνων

(εκείνης της εποχής)

Εοκεμπούμ, Τρικιτρές
Οσκαχάμα, Καζουζές

Πέμπτη 17/7 Πατάτες γιαχνί. Τακτοποιήσις γενική κατασκινώσεως. Τρομερή νίλα εις Παπανικολάου (κούνια κ.τ.λ.).

Παρασκευή 18/7 Κατασκευαί κ.τ.λ. Πήγαμε στη γέφυρα του Ισθμού.

Σάββατο 19/7 Έφυγε Τόγιας [Στέφανος]. Φασαρία με υπαρχηγούς λόγω αμειλίκτου στάσεως αυτών. Τσακώθηκα με συμβούλιον. Campfire και σκετς.

Κυριακή 20/7 Επεσκέφθησαν κατασκίνωσιν γονείς και επλημμύρισε τόπος. Κατεσκευάσα φακή αριστουργηματική. Ήρθε ο Παναγής [Σπανούδης, ένας από τους υπαρχηγούς μας].

Δευτέρα 21/7 Ήρθε Μάνα, Όλγα και Ειρήνη [κόρες Γεωργίου και Σοφίας Εμπειρικού] και Σόφου με τζιπ Σταυριδάκη. Μπάνιο και κάτω από ένα πεύκο. Θαυμάσια φύσι το δειλινό.

Τρίτη 22/7 Έπαιξα ξύλο με Γ. Παναγιωτίδη λόγω σκιαϊότητός του. Συνέθεσα τραγούδι για νίλες. Νίλα Σημαντήρα.

Τετάρτη 23/7 Προετοιμαστήκαμε για αποχώρησιν. Σκοπός το βράδυ.

Πέμπτη 24/7 Ήρθε Sentosa. Ωρα 8:30 φύγαμε. Άφιξις 12:30 Τουρκολίμανο Φάληρο. 2:00 μ.μ. Αθήνα.

Ηλίας Μιχαηλίδης,
Πόρος 1950

ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ Φ. ΔΡΑΓΟΥΜΗ (από την κατασκίνωση του 1951 στον Πόρο ή την Ισθμία)

Κυριακή 15/7/1951

Αγαπητή οικογένεια.

Είμαι λαμπρά εδώ. Το μέρος είναι ωραιότατο, θάλασσα άφθονη, γλυκό νερό τρέχει συνεχώς. Έχω σκληρή δουλειά μια που είμαι ενωμοτάρχης. Τα παιδιά είναι σκεπτικώς μικρά και πρέπει να τους σπρώξω λιγάκι να δουλέψουν. Μια μέρα έχω το μαγείρεμα, και μια την καθαριότητα της κατασκηνώσεως. Πάντως διασκεδάζω αρκετά. Ο Αρχηγός μας Ηλίας Μιχαηλίδης είναι θαυμάσιος [...] Έχω μαγειρέψει στην κατασκίνωση επιπυκέστατα φασολάδες, μακαρόνια, κριθαράκια, πατάτες γιαχνί κ.τ.λ. Γυρίζουμε 25 του μηνός.

Με πολλά φιλιά
Μάρκος

(και για την αντιγραφή: Μ. Δραγούμης 1999)